

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422201269
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8422201269.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Jančíkovej a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Angeloviča v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. C. o zaplatenie sumy 2.093,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. KK-6Csp/82/2022 - 118 zo dňa 25.11.2022, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (predtým Kežmarok) (ďalej tiež ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. KK-6Csp/82/2022 - 118 zo dňa 25.11.2022 v I. výroku uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.151,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.171,90 eur od 18.09.2021 do 16.11.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.151,90 eur od 17.11.2021 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 30,- eur, v II. výroku prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v III. výroku žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že pohľadávku nadobudol od postupcu - C. E. F., G., ktorý uzatvoril so žalovanou dňa 28.02.2018 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná však napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca upozorňoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím podľa zmluvy porušila svoju povinnosť. Z dôvodu porušenia povinností žalovanej postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.11.2019, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadřila, v písomnom ospravedlnení sa neúčasti na pojednávaní uviedla, že je veľmi chorá že spláca už jeden dlh vo výške 2.100,- eur voči EOS KSI Slovensko, s. r. o., v sume 30,- eur mesačne, preto žiadala, aby jej súd aj tento dlh umožnil splácať v splátkach vo výške 30,- eur mesačne, nakoľko má nízky príjem - dávku vo výške 139,40 eur mesačne, je nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ani jej manžel nepracuje a poberajú len dávku v hmotnej núdzi, má výdavky na plyn, elektrinu a lieky, a preto nedokáže vzniknutý dlh uhradiť jednorazovo.

4. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

- medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou - veriteľom a žalovanou ako klientkou - dlžníčkou bola na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie bezúčelovej flexipôžičky zo dňa 23.02.2018 uzavretá

písomná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bol podľa článku 1 záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a. s. peňažné prostriedky ako spotrebiteľský úver vo výške 1.670,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 28,95 eur splatných k 26. dňu kalendárneho mesiaca počnúc dňom 26.03.2018 s termínom konečnej splatnosti dňa 26.02.2026, lehota splatnosti úveru bola uvedená 96 mesiacov. Doba trvania úverovej zmluvy bola uvedená do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Výška úverovej sadzby bola 12,52 % p. a. s tým, že v zmluve bolo následne v časti zľavy z titulu voliteľnej sadzby uvedené ako názov voliteľnej sadzby Odmena- zľava z úrokovej sadzby a výška zľavy 2,00 % p. a. Ďalej ako mesačná anuitná splátka vrátane poisťného bola uvedená suma 28,95 eur, z toho mesačná splátka poisťného 1,35 eur, t. j. výška mesačnej anuitnej splátky 27,60 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy zaplatiť, bola v zmluve vyčíslená sumou 2.683,- eur, pri RPMN 13,92 % a úrokovej sadzbe 12,52 % p. a. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 11,95 %. Výška celkových nákladov bola dohodnutá v sume 1.013,- eur a výška poplatku za poskytnutie úveru v sume 33,40 eur.

- podľa bodu 5. zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami: a. účtovať dlžníkovi úrok z omeškania uvedený v tejto úverovej zmluve, b. vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný.

- podľa bodu IX. 1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a. s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom banka je oprávnená odmietnuť poskytnutie úveru alebo jeho časti, alebo môže požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve, prípadne odstúpiť od úverovej zmluvy ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšie než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo banky odstúpiť od úverovej zmluvy.

- uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predchádzala žiadosť žalovanej o poskytnutie bezúčelovej flexipôžičky zo dňa 23.02.2018, v ktorej žalovaná uviedla, že je vydatá, bezdetná, býva v nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve, bez hypotéky. Ako hlavný zdroj príjmu uviedla zamestnávateľa H., D., u ktorého od 01/2017 pracovala v trvalom pracovnom pomere na neurčito. V rámci svojej finančnej situácie uviedla čistý príjem za posledný mesiac 460,- eur, za predchádzajúci mesiac 386,- eur a ďalší predchádzajúci mesiac 420,- eur. Neuvedla žiadne iné záväzky, ani zrážky zo mzdy.

- z prehľadu splátok predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná uhradila celkovú sumu vo výške 498,10 eur, poslednú splátku vo výške 28,95 eur uhradila dňa 26.06.2019. Žiadnu ďalšiu splátku v sume 28,95 eur po tomto dátume neuhradila.

- právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 07.10.2019 označenou ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že napriek predchádzajúcim upomienkam doposiaľ neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 96,58 eur s tým, že ju vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, pretože v opačnom prípade banka bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve a zároveň žalovanú upozornil na právo banky odstúpiť od zmluvy.

- výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 20.11.2019, ktoré podľa doručky prevzala žalovaná dňa 25.11.2019, oznámil právny predchodca žalovanej, že z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky banka vyhlásila k dnešnému dňu (20.11.2019) predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 1.588,70 eur, z toho istina 1.492,43 eur, ktorá sa úročí počnúc zajtrajším dňom úrokovou sadzbou z omeškania až do jej zaplatenia, úroky 81,52 eur a poplatky 14,75 eur. Zároveň vyzval žalovanú na predčasné splatenie pohľadávky v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy na účet uvedený vo výzve.

- rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.11.2020 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, na žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj príloha, z ktorej vyplýva

identifikácia zostatku pohľadávky zo zmluvy uzavretej dňa 28.02.2018. Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.09.2021, ktoré podľa podacieho hárku bolo žalovanej odoslané dňa 21.09.2021, žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky. Napokon pokusom o zmier zo dňa 19.05.2022 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu v celkovej výške 2.389,48 eur.

5. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 28.02.2018, ust. § 1 ods. 2 a ods. 8, § 2 písm. d), g), h), i), § 7 ods.1, 2, 4, 16, 17, 19, 20, 27, § 9 ods. 1, ods. písm. k), § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 28.02.2018 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), a ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 13.11.2020.

6. Súd prvej inštancie ustálil, že vzťah medzi stranami sporu sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy, keďže právny predchodca a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na ex offo povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípade nesplnenia dôležitých povinností zo strany veriteľa súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade zo strany veriteľa nedošlo k porušeniu povinnosti posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., pretože žalobca preukázal postup veriteľa predložením dát dopytu a výpisom z registra klientskych informácií tak, že prihliadol na údaje z príslušnej databázy, resp. registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ďalej tiež súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca taktiež preukázal aj splnenie zákonných podmienok pre vyhlásenie spotrebiteľského úveru za predčasne splatný podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tiež aj postúpenie pohľadávky na žalobcu v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

7. Za dôvodný však súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu len do výšky nevrátenej istiny 1.151,90 eur (úver poskytnutý vo výške 1.670,- eur, žalovaná uhradila 518,10 eur) s príslušenstvom – úrokom z omeškania, pretože predmetný úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. stanovené obsahové náležitosti, a to konkrétne správne uvedenie RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Svoju úvahu súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na citáciu bodu 8 zmluvy o spotrebiteľskom úvere „súhlasím, aby ma VÚB (ďalej tiež „poisťovník“ alebo „banka“) zahrnula medzi poistené osoby v zmysle Rámcovej zmluvy o poistení schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver (RZSSUVUBSU2016.1) (ďalej tiež „rámcová zmluva“ alebo „RZ“) uzavretej medzi VÚB a Generali Poisťovňa, a. s., Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35709332, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 1325/B, spoločnosť patrí do skupiny Generali, ktorá je uvedená v talianskom zozname skupín poisťovní vedeným IVASS (ďalej tiež „poisťovateľ“); vyhlasujem, že som sa pred uzavretím tejto úverovej Zmluvy riadne oboznámil a súhlasím s rámcovou zmluvou a Všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver (VPPSSUVUBSU2016.1) (ďalej tiež „VPP“), znenia ktorých sú k dispozícii aj na internetovej stránke www.vub.sk, resp. www.generalisk.sk. Vyhlasujem, že mi boli oznámené informácie podľa § 792a Občianskeho zákonníka v platnom znení a beriem na vedomie, že poisťovateľ je oprávnený spracúvať osobné údaje dotknutých osôb v zmysle, Zákona o poisťovníctve v platnom znení. Potvrdzujem, že som bol pred vyjadrením tohto súhlasu s poistením oboznámený a prevzal som Základnú informáciu o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver v zmysle Zákona o poisťovníctve v platnom znení.“

9. Súd prvej inštancie vyslovil, že poistenie tak, ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poisťovacích zmluvách, keďže žalobca nijako nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd prvej inštancie mal tiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovanou v zmysle bodu 8. Zmluvy, keďže žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejмый význam, ani obsah predmetných dokumentov, pričom išlo o pomerne obsahovo rozsiahle dokumenty upravujúce vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a veriteľom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak,

ako bolo uvedené v predmetnej zmluve, bolo podľa súdu prvej inštancie už súčasťou vopred pripravenej zmluvy právnym predchodcom žalobcu a za takého stavu s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladal, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, čím žalovanej vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie uvedené v zmluve vo výške 1,35 eur mesačne.

10. Vzhľadom na to v zmluve údaj o výške mesačného poistného nebol zahrnutý do výšky RPMN, čo má podľa súdu prvej inštancie za následok jej nesprávnu výšku stanovenú v zmluve vo výške 13,92 %, pričom pri vynásobení mesačných splátok v počte 96 a výšky mesačnej splátky 28,95 eur na celkovú čiastku 2.779,20 eur, predstavuje RPMN 14,86 % a nie žalobcom uvádzaných 13,92 %. Aj keby spotrebiteľ nebol nútený pristúpiť k poisteniu, podľa názoru súdu prvej inštancie uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a do celkových nákladov, a teda sa malo odrážať aj v celkovej čiastke, keďže zahrnutie poistného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej čiastky je zmätočné, zavádzajúce, odporujúce zákonu a v neposlednom rade jednoznačne v neprospech spotrebiteľa.

11. Keďže zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením, preto žalobu v ostatnej časti nárokov zamietol.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 2.093,08 eur a prisúdenej sumy vo výške 1.151,90 eur so zistením, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu je cca pol na pol (55 % k 45 %), preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

13. V zákonom stanovenej lehote žalobca podal odvolanie v časti o zaplatenie sumy 941,18 eur s prísl., teda vo vzťahu ku ktorej súd žalobu zamietol z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Žalobca s poukazom na ust. § 2 písm. g) a h) zákona o spotrebiteľských úveroch vyjadril nesúhlas s právnym posúdením súdu prvej inštancie vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 28.02.2018, v zmysle ktorého poistná zmluva nebola uzatvorená platne, pričom mal zároveň za to, že poistenie malo byť započítané do RPMN, ako aj celkovej čiastke, a teda v zmluve nebola správne uvedená RPMN a celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť. Žalobca tiež nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že poistné malo byť zahrnuté v RPMN a do celkových nákladov.

15. Žalobca poukázal, že získanie spotrebiteľského úveru nebolo podmienené uzatvorením poistenia, pričom dlžník (žalovaná) požiadala o základný súbor poistenia s poplatkom za poistenie vo výške 1,35 eur mesačne, preto poistné do výpočtu celkových nákladov v takomto prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov, a teda ani do RPMN. Výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý súdom prvej inštancie, preto považuje žalobca za svojvoľný, nakoľko nezohľadňuje fakultatívnosť poistenia. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že zmluva podľa jeho názoru obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť [= 2.683,00 eur t. j. 96 x 27,60 eur – splátky splatné od 26.03.2018 do 26.02.2026 = 2.649,60 eur + 33,40 eur (poplatok za poskytnutie úveru v zmysle čl. I bodu 8 Zmluvy)]. Podľa uvedeného je podľa názoru žalobcu potrebné konštatovať, že pôvodným veriteľom uvedená celková čiastka a RPMN je určená v správnej výške a za žiadnych okolností nie je pre spotrebiteľa zmätočná, zavádzajúca, odporujúca zákonu a v neprospech spotrebiteľa. Preto žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Postup súdu spočívajúci v izolovanom výklade zákona bez súvislosti a bez reálnej opory v zásadách civilného procesu podľa žalobcu nemá a nemôže mať oporu v tzv. fér procese a spôsobuje porušenie práva na spravodlivý súdny proces na úkor žalobcu. Podľa názoru žalobcu napadnuté rozhodnutie vyžaduje okamžitú revíziu zo strany odvolacieho súdu, nakoľko právne názory uvedené v napadnutom rozhodnutí sú arbitrárne, nepreskúmateľné a nemajú oporu v zákone. Žalobca zároveň k súdom tvrdenej skutočnosti, že v konaní nebolo preukázané, že poisťná zmluva bola uzavretá platne podľa § 788 OZ, nakoľko žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, uviedol, že poistenie nebolo podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru, čo vyplýva z čl. I, bodu 8. zmluvy, tiež žalovaná v rámci zmluvy niekoľkokrát vyjadrila súhlas s dohodnutými podmienkami a tiež táto skutočnosť vyplýva zo žiadosti o flexpôžičku zo dňa 23.02.2018, ktorá bola žalovanou vlastnoručne podpísaná, a kde sa v rámci informácií o žiadateľovi pri poistení žiadateľa uvádza, že žalovaná žiada základný súbor poistenia.

17. V závere žalobca dodal, že podkladom pre súdne rozhodnutie podľa jeho názoru nesmie byť ničím nepodložená subjektívna úvaha súdu prvej inštancie vzhľadom na rozsah predloženej dokumentácie. Žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy vo výške 941,18 eur spolu s príslušenstvom, resp. aby odvolací súd rozsudok v časti napadnutej týmto odvolaním v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

19. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný len napadnutý výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, a preto ostatné výroky rozsudku v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť.

20. Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento namieta nesprávne skutkové zistenia a následne nesprávne právne posúdenie týkajúce sa určenia spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podstatné náležitosti a to konkrétne podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že nielen súdnou praxou, ale aj teóriou práva je ustálené, že dokazovanie v súdnom spore prebieha vo viacerých fázach - od navrhnutia dôkazu, cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených a navrhnutých dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán sporu na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Ak však súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. (pozri nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.9.2010)

22. Čo sa týka hodnotenia dôkazov Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v § 191 ods. 1, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Voľné hodnotenie dôkazov súdom neznamená ľubovôľu hodnotenia, ale dôkazy hodnotí z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

23. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poukazuje, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav; je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

24. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu - banka vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

25. Vzhľadom na námietky žalobcu v odvolacom konaní, je potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval v konaní správne pri hodnotení dôkazov, čo sa týka posúdenia spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného do 30.04.2018 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

27. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. Podľa ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 23.12.2015 pre účely tohto zákona sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

29. Podľa ust. § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 23.12.2015 pre účely tohto zákona sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 23.12.2015 pre účely tohto zákona sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

31. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený nesprávny údaj o výške RPMN a tiež je nesprávne uvedená výška celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

32. Podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení celková čiastka úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, teda všetkých nákladov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú

veriteľovi známe, pričom do celkových nákladov spotrebiteľa patrí aj poistné, ale len vtedy, ak uzavretím poistnej zmluvy bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

33. Odvolací súd poukazuje aj na Smernicu Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I čl. 3 písm. g), podľa ktorého celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

34. Z uvedeného vyplýva, že platby poistného musia byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak len v tom prípade, ak poistenie je nevyhnutnou súčasťou úveru. Je totiž nepochybné, že poistenie ako doplnková služba v zmysle § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. má byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky úveru len v prípade, ak podmienkou získania úveru bolo uzavretie zmluvy o poskytnutí takejto doplnkovej služby alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok, t. j., ak poistenie úveru bolo povinné.

35. Poľa názoru súdu prvej inštancie v danom prípade bolo uzavretie poistnej zmluvy povinné, pričom s uvedeným názorom sa žalobca nestotožňuje. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že skutočne konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že uzavretie poistnej zmluvy bolo v danom prípade povinné, teda podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a poskytnutie úveru, je predčasné a nepreskúmateľné vzhľadom k tomu, že nie je zrejmé, z akých konkrétnych dôkazov pri svojej úvahe vychádzal.

36. Žalobca okrem zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru predložil Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorých na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru nevyžaduje. Tiež žalobca predložil Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, podľa ktorého klient (žalovaná) bol zo strany finančného sprostredkovateľa poistenia poučený o tom, že uvedené poistenie je dobrovoľné a nie je podmienkou poskytnutia bankového produktu klientovi o strany VÚB, a. s., pričom k uvedenému boli priložené aj Základná informácia o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, tiež Všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver – spotrebiteľský úver, po ktorých dokumentoch je vyhlásenie žalovanej, že sa s dokumentmi oboznámila a súhlasí s nimi a jej podpis. Rovnako v žiadosti o flexipôžičku je pri údajoch o žiadateľovi uvedené poistenie v rozsahu základného súboru, pričom vo vyhlásení žiadateľa sa uvádza „vo vzťahu k mnou požadovanému poisteniu vyhlasujem, že spĺňam podmienky pre vznik poistenia“.

37. Ak súd prvej inštancie poukázal len na bod 8 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, odvolací súd konštatuje že vzhľadom na ostatné predložené listiny súd prvej inštancie mohol dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže sa vôbec nevysporiadal s ich obsahom. Súd prvej inštancie len predpokladá, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla a vyslovuje pochybnosť, či sa vôbec s dokumentmi oboznámila, s ktorým hodnotením sa odvolací súd nestotožňuje, keďže uvedené závery v prvom rade musia vyplývať z vykonaného dokazovania a nie len z hypotetických úvah.

38. Odvolací súd preto poukazuje, že vzhľadom na uvedené z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nie je možné jednoznačne ustáliť, nielen záver súdu prvej inštancie o tom, že poistenie nezodpovedá ustanoveniam § 788 Občianskeho zákonníka, ale ani záver o tom, či žalovaná mala možnosť skutočne sa rozhodnúť, či splácanie úveru poistí alebo nie. Preto bez ďalšieho nemožno uzavrieť, že uzavretie poistenia bolo imanentnou súčasťou uzatvorenej zmluvy, k čomu je potrebné zistiť priebeh kontraktčného mechanizmu medzi pôvodným žalobcom a žalovanou, a teda vyjadrenie žalovanej, či na získanie spotrebiteľského úveru musela súhlasiť s poistením úveru, alebo či si uvedenú službu dobrovoľne žalovaná vybrala. V dôsledku absencie nedostatočne zisteného skutkového stavu nemohol súd prvej inštancie uzavrieť, že poistné malo byť zohľadnené pri určení RPMN a celkových nákladoch úveru, v dôsledku čoho sú odvolacie námietky žalobcu dôvodné.

39. Odvolací súd tiež za nepreskúmateľné považuje konštatovanie súdu prvej inštancie, podľa ktorého „i keby spotrebiteľ nebol nútený pristúpiť k poisteniu, podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a do celkových nákladov, a teda sa malo odrážať aj v celkovej čiastke,“ čo zjavne odporuje zákonným definíciám pojmov uvedených v § 2 písm. g), h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Keďže neboli splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku, pretože tento bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, čím mohlo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu, ktoré porušenia dosahujú intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho stranám uskutočňovanie im patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tento nedostatok nemohol byť napravený v konaní pred odvolacím súdom. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, ktorým sú prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania zrušil a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Úlohou súdu prvej inštancie bude tak vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom – vyžiadať si od strán sporu ďalšie skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 2 CSP) ohľadom poistenia úveru a následne v ich kontexte posúdiť predložené listiny zo strany žalobcu a vyhodnotiť, či poistenie v danom konkrétnom prípade bolo alebo nebolo podmienkou pre poskytnutie spotrebiteľského úveru – a následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

42. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v inštruktívnej časti rozhodnutia (§ 391 ods. 2 CSP).

43. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

44. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP)) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.